

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

Α. ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Οι ἕξι ἑορτές τοῦ Τιμίου Προδρόμου

«**Τ**ῇ ΚΘ΄ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, μνήμη τῆς Ἀποτομῆς τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου».

Ἦχει βεβαίως καὶ ἄλλες ἑορτές ὁ Μέγιστος τῶν Προφητῶν Ἰωάννης:

- τὴν λατρευτικὴ ἐκκλησιαστικὴ σύναξη, κατὰ τὴν ὁποία τιμᾶται ὡς πρωταγωνιστὴς στὸ Βάπτισμα τοῦ Κυρίου, τὴν 7η Ἰανουαρίου,
- τὴν ἑορτὴ τῆς Α΄ καὶ Β΄ Εὐρέσεως τῆς Τιμίας Κεφαλῆς του, τὴν 24η Φεβρουαρίου,
- τὴν ἑορτὴ τῆς Γ΄ Εὐρέσεως τῆς Τιμίας Κεφαλῆς του, τὴν 25η Μαΐου,
- τὴν ἑορτὴ τοῦ Γενεθλίου του, τὴν 24η Ἰουνίου,
- καὶ τὴν ἑορτὴ τῆς Συλλήψεως στὰ σπλάχνα τῆς Ἁγίας Ἐλισάβετ, τὴν 23η Σεπτεμβρίου.

Ἐξ ἑορτάζει ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Κυρίου μας. Καὶ μόνο αὐτὴ ἡ τιμὴ φανερώνει τὴ μοναδικότητά του.

Στοιχεῖα τῆς μοναδικότητός του

1. Μοναδικὸς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, γιατί εἶναι προφητευμένος Προφῆτης.
2. Μοναδικός, γιατί εἶναι Προφῆτης ἀπὸ Πατέρα Προφῆτη, τὸν Ζαχαρία.
3. Μοναδικός, γιατί ἡ γέννησή του ἔρχεται ἐξ ἐιδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, ἐξ ἐπαγγελίας τοῦ Πρωτοστάτου Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἐκ στεῖρας καὶ ὑπερηλίκου μητρός καὶ ἐκ τοῦ ὑπεργήρου Ἀρχιερέως πατρός.

4. Μοναδικός, γιατί προφητεύει πρό της γεννήσεώς του, ἐκ κοιλίας μητρός.
 5. Μοναδικός, γιατί βαπτίζει τόν Υἱό καί Θεό καί ἀγγίζει τήν ἀκήρατη κορυφή τοῦ Ὑψίστου.
 6. Μοναδικός, γιατί ἔχει ἐπανελημμένες ἀποκαλύψεις ἀπό τό Τρίτο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος.
 7. Μοναδικός, γιατί ἀξιώνεται νά δεῖ «τό Πνεῦμα τό ἅγιον σωματικῶ εἶδει ὥσει περιστεράν» (Λουκ. 3, 22).
 8. Μοναδικός, γιατί κηρύττει τόν Χριστόν ὡς Μεσσία καί στόν Ἄδη.
 9. Μοναδικός, γιατί δακτυλοδείχνει τόν Χριστό στούς μαθητές του.
 10. Μοναδικός, γιατί ἀκούει τόν Θεόν Πατέρα νά δηλώνει ἐξ οὐρανοῦ περὶ τοῦ Υἱοῦ Του: «σύ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοί εὐδόκησα» (Λουκ. 3, 22).
 11. Μοναδικός καί στήν ἀσκησι· ἀφοῦ ἀπό τί μικρή του ἡλικία (προεφηβική), ζοῦσε ἀνυπόδοιτος καί μονοχίτων, στήν ἔρημο τοῦ Ἰορδάνου, χωρίς στρώμα καί κρεβάτι, χωρίς ποτέ νά πιεῖ ποτό, ντυμένος μόνο μέ ἓνα ροῦχο πού φοροῦσαν οἱ δούλοι ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἀπό τρήχες καμήλου καί τρώγοντας «ἀκρίδες καί μέλι ἄγριον» (Ματθ. 3, 4). Γιά αὐτό εἶναι καί ὁ Προστάτης τῶν ἀσκητῶν.
 12. Μοναδικός, γιατί γίνεται ὁ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού ἀναδεικνύεται, ὅπως προφητεύει ὁ προφῆτης Ἡσαΐας «φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ», πού προετοιμάζει τήν ὁδόν τοῦ Κυρίου, γιά νά τόν δεχθοῦν οἱ ἁματωλοὶ ἄνθρωποι (Ματθ. 3, 3).
 13. Μοναδικός, γιατί ὅλα αὐτά τά ἐπιτελεῖ μέ τί χάρι τοῦ Θεοῦ, σέ πολὺ μικρή ἡλικία καί σέ ἐλάχιστο χρονικό διάστημα (28-30 ἐτῶν).
 14. Μοναδικός, γιατί παρὰ τόν σαγηνευτικό του λόγο καί τά θαυμαστά ἀποτελέσματα τοῦ κηρύγματός του, διατηρεῖ τήν ἔσχατη ταπεινὴν, καί οἰκτίρει τόν ἑαυτό του λέγοντας: «Αὐτός (ὁ Χριστός) ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος (χρονικά θά ἔρθῃ μετὰ ἀπὸ ἐμένα), ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν (προϋπῆρχε ἀσυγκρίτως λαμπρότερος), οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμί ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος» (= ἔργο πού ἔκανε ὁ κατώτερος τῶν δούλων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης) (Ἰωάν. 1, 27).
 15. Μοναδικός, γιατί δέν ὑποστέλλει τί σημαῖα τοῦ ἐλεγκτικοῦ του κηρύγματος, «παίζοντας» τό κεφάλι του.
 16. Μοναδικός, γιατί σφραγίζει τό ψυχεγερτικό προφητικό του κήρυγμα μέ τό Τίμο Αἷμα του (μάρτυρας).
- Ἀξίως, δικαίως, καί ἐννοεῖται ὀρθῶς, ὁ ἀλάνθαστος Κύριός μας τόν ἐμακάρισε μέ τόν μοναδικό ἐπαινετικό λόγο: «ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐνήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ» (Ματθ. 11, 11).

Β. ΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΟ ΚΥΡΟΣ

Ὁ «Ἀετός τῆς ἐρήμου»

Τό κύρος πού εἶχε αὐτός ὁ «Ἀετός τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνη» ἦταν μοναδικό! Ἦταν ἓνας νεαρός, σχεδόν ἄσαρκος ἀσκητής, μέ τό λιτό του ἔνδυμα, τή δερμάτινη ζώνη του, τήν ἡχηρή φωνή του, τά πεντακάθαρα καί λαμπερά μάτια του, τά μακριά καί ἀχτένιστα μαλλιά του.

Ὅλοι πίστευαν ὅτι δέν ἦταν ἀπλός ἄνθρωπος, ἀλλά «ὁ ἑνσαρκος ἄγγελος τῶν προφητῶν». Ἔτσι τόν προφίτευσε καί ὁ ἴδιος ὁ Θεός διὰ στόματος τοῦ Ἡσαΐα: «ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τόν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου» (Ματθ. 11, 10).

Ἡ ἐντυπωσιακή ἐπιρροή

Εἶναι ἐντυπωσιακό! Παρ' ὅτι τό κήρυγμά του ἦταν ἀπλό, ἦταν συνάμα ἐλεγκτικό, σπιλιτευτικό καί αὐστηρό. Κι ὅμως, «ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτόν Ἱεροσόλυμα (οἱ πρωτευουσιᾶνοι), καί πᾶσα ἡ Ἰουδαία καί πᾶσα ἡ περιχώρος τοῦ Ἰορδάνου» (οἱ ἀγράμματοι, οἱ χωρικοί, οἱ γεωργοί, οἱ ποιμένες, οἱ ψαράδες) (Ματθ. 3, 5).

Ἀκόμη καί οἱ ψηλομύτες Φαρισαῖοι, ἀλλά καί οἱ ὑλιστές ἀριστοκράτες Σαδδουκαῖοι, ἔρχονταν νά ἀκούσουν τό κήρυγμά του (Ματθ. 3, 7).

Τό κορυφαῖο εἶναι ὅτι, ἐνῶ τούς μαστίγωνε μέ τόν ἐλεγκτικό λόγο του, ἐκεῖνοι ἀντὶ νά ἀντιδρῶν, ὅπως θά περιέμενε κανεῖς, μετανοοῦσαν, ἔβγαζαν τά ροῦχα τους καί μέ ἔσχατη ταπεινώση, μπροστά σέ ὅλους ὁμολογοῦσαν λεπτομερῶς τίς ἁμαρτίες τους στόν μοναδικό αὐτόν Προφήτη καί Ἀσκητή.

Ἀναστεναγμοί ἔβγαιναν ἀπό τά στήθη τῶν πρώην κομπασμένων καί ἄκαμπτων ὑπερήφανων πλουσίων, ἀριστοκρατῶν, Γραμματέων, Φαρισαίων, Σαδδουκαίων, στρατιωτῶν καί τελωνῶν.

Δάκρυα κυλοῦσαν ἀπό τά βουρκωμένα μάτια τους.

Ἐναγώνιο ἐρχόταν στά χεῖλη τους τό ἐρώτημα: «Καί ἐπιρρώτων αὐτόν οἱ ὄχλοι λέγοντες: Τί οὖν ποιήσομεν;» (Λουκ. 3, 10).

Ὅλοι οἱ τιτλοῦχοι καί μεγάλαυχοι διδάσκαλοι τοῦ Ἰσραὴλ, ὅλοι μαζί στίς συνάξεις τους, δέν εἶχαν ποτέ τό ἀκροατήριο πού εἶχε μόνος του σπίν ἔρημο, χιλιόμετρα μακριά, ὁ Μέγας Προφήτης καί Ἀσκητής!

Ὁ ἔλεγχος τοῦ κύρους

Βλέποντας αὐτό τό ἀσταμάτητο ποτάμι μέ ἀνθρώπους ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων νά συρρέει στόν Ἰωάννη, βλέποντας τά δικά τους ἀκροατήρια νά ἀπο-

δεκατίζονται, καί μάλιστα πολλούς από τούς συναδέλφους τους νά πιγαίνουν στόν Τίμο Προδρόμο, νά τόν θαυμάζουν, νά βαπτίζονται, νά μετανοοῦν καί νά τούς ἐγκαταλείπουν, μπῆκαν σέ βασανιστικό λογισμό:

«Βρέ μπάς καί αὐτός ὁ ξερακιανός εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας;».

Ἀποφάσισαν λοιπόν, γιά νά μὴν ρίξουν οἱ ἴδιοι τί «μύτη» τους, νά στείλουν ἀπεσταλμένους καί νά τόν ἐρωτήσουν: «ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καί Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σύ τίς εἶ;» (Ιωάν. 1, 19). «Καί οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων» (Ιωάν. 1, 24), πού τούς φανόταν τό βάπτισμα καινοτομία ἀπαράδεκτη.

Ὁ Ἰωάννης ὁμως, παρὰ τὴν ἐντυπωσιακὴ ἀποτελεσματικότητα τοῦ κηρύγματος του, παρὰ τὴν ἐκρηκτικὴ δημοτικότητά του, παρὰ τὴ συνεχῆ αὔξηση τῶν ἀφοσιωμένων μαθητῶν του, παρέμενε ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὴν κούφια δόξα τῶν ἀνθρώπων.

Δέν ἦταν κάλτικος ψευδοπροφητίης· ἦταν ὁ γνήσιος Προφήτης καί Προδρόμος τοῦ Θεοῦ, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τόν ἴδιον τόν Θεόν (Μάρκ. 1, 2). Γιά αὐτό καί ἦταν ἀταλάντευτα ταπεινός.

«Δέν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός, οὔτε ὁ Ἡλίας, οὔτε ὁ Προφήτης» (Ιωάν. 1, 21).

«Εἶμαι ἀπλῶς μιά φωνὴ πού φωνάζει στὴν ἔρημο: προετοιμάστε τίς ψυχές σας γιά νά δεχθεῖτε τόν Κύριο πού ἔρχεται» (Ιωάν. 1, 23).

Τόσο μεγάλο κύρος καί τόσο ἀσάλευτη ταπείνωση εἶχε ὁ Μέγας τῶν Προφητῶν!

Ἐπικύρωση τοῦ κύρους

Ἐντυπωσιακό καί ἐπικυρωτικό τοῦ ἄφθαστου κύρους του εἶναι καί τό γεγονός ὅτι σέ μιά δύσκολη στιγμή, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος –χωρὶς βέβαια νά τό ἔχει ἀνάγκη αὐτό– ἐπικαλεῖται τό ἀδιαμφισβήτητο κύρος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη στόν σκληροτράχηλο λαό τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἦταν ἥδη οἱ τελευταῖες ἡμέρες τῆς ἐπίγειας ζωῆς Του. Εἶχε προηγηθεῖ ἡ θριαμβευτικὴ εἵσοδος Του στὰ Ἱεροσόλυμα καί τὰ πρῶνά ἐκίχυτε ἄφοβα στὴν αὐλὴ τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Σολομῶντος.

Κάποια στιγμή «προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καί οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες» (στόν Θεάνθρωπο): «Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καί τίς σοί ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην;» (Ματθ. 21, 23).

Γιά νά τούς ἀποστομώσει, ὁ Κύριος τούς ἀπευθύνει κι Αὐτός μιά ἐρώτηση, ἀξιοποιώντας τό μοναδικό κύρος τοῦ Ἰωάννη: «τό βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων;» (Ματθ. 21, 25).

Οἱ ἀρχιερεῖς καί οἱ πρεσβύτεροι βρέθηκαν σέ ἀδιέξοδο. Σκέφθηκαν:

• Ἄν ποῦμε «ἐξ οὐρανοῦ», θά μᾶς πεῖ: Γιατί λοιπόν δέν πιστεύατε στόν Ἰωάννη πού διακήρυττε ὅτι Ἐγώ εἶμαι ὁ Μεσσίας;

• Ἄν ποῦμε «ἐξ ἀνθρώπων», δηλαδή ὅτι ἦταν αὐτοχειροτόνητος ἀπατεώνας, τότε ὁ λαός θά ἐπαναστατήσει καί θά μᾶς λιθοβολήσει, γιατί ὅλοι τόν θεωροῦν μεγάλο Προφήτη.

Ἔτσι, προσποιήθηκαν ὅτι δέν ξέρουν.

Τόσο ἦταν τό κύρος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη· ἴσως μεγαλύτερο καί ἀπό ἐκεῖνο τοῦ Θεάνθρωπου Χριστοῦ, δυόμισι χρόνια μετά τόν μαρτυρικό θάνατό του, παρ' ὅλο πού ὁ Χριστός εἶχε ἐπιτελέσει τόσα θαυμαστά καί πρωτόφαντα θαύματα ἐπὶ τριετία!

Γ. ΚΗΡΥΓΜΑ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Ἡ σημασία τοῦ παραδείγματος

Οἱ ἄνθρωποι σέ ὅλες τίς ἐποχές, εἰδικότερα στήν ἰσοπεδωτική καί ἀπαξιώτική ἐποχή μας, εἶναι αὐστηροί κριτές τῶν ἄλλων. Εἴμαστε ὅλοι ἀδιόρθωτα ἐπιεικεῖς μέ τόν ἑαυτό μας καί αὐστηροί στίς κρίσεις μας γιά τοὺς ἄλλους. Εἶναι ἀποτέλεσμα αὐτό τῆς ἀρρώστιας τοῦ ἐγωισμοῦ πού κληρονομήσαμε ἀπό τοὺς πρωτοπλάστους.

Ὅταν ὅμως κάποιος θέλει νά μᾶς κάνει τόν δάσκαλο, ἀκόμα κι ἂν εἶναι αὐτός διορισμένος δάσκαλος, καθηγητής, γονιός, κατηχητής, ἱερέας ἢ ἀρχιερέας –δέν μιλάω γιά τοὺς ἀπαξιωμένους πολιτικούς–, τότε γινόμαστε ὅλοι πιό αὐστηροί κριτές, πιό διεισδυτικοί, πιό ἀπαιτητικοί.

Τό παραμικρό λάθος τό ἐντοπίζουμε, τό διογκώνουμε, τό κοινοποιοῦμε. Σάν νά χαίρομαστε νά ἀπαξιώνουμε τό κύρος τῶν ἄλλων, καί μάλιστα τῶν πάσης φύσεως δασκάλων. Ἐάν ὅμως κάποιος μετά ἀπό ἐπανειλημμένες ἐξετάσεις ἀποδειχθεῖ ἀκέραιος, ἀμεγάδιαστος, ἄφογος, τότε τόν ἀποδεχόμαστε, τότε τόν παραδεχόμαστε, τότε παραδινόμαστε ὅλοι σέ αὐτόν.

Τό παράδειγμα τοῦ Ἰωάννη

Τέτοιος ἀποδείχθηκε ὁ Βαπτιστής Ἰωάννης. Ἐξησε ὑπεράνθρωπα, σάν ἄγγελος (γιά αὐτό καί τόν εἰκονίζουν μέ τά μεγάλα φτερά ὑμνήτη ἀετοῦ) στήν ἔρημο τοῦ Ἰορδάνη ἀπό μικρό παιδί. Ἐμαθε καί ἐφάρμοσε τίς ἐντολές τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἀπαρέγκλιτα.

Ἦγινε συνομιλητής τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καί πνευματοκίνητος καί πνευματέμφορος. Δέν ἔλεγε πληθωρικές καί βερμπαλιστικές κούφιες θεωρίες.

Εἶχε θεωρίες καί θεοπτίες. Καί ἐγώ, ἔλεγε, παρ' ὅτι ἐξάδελφός Του, δέν τόν εἶχα συναντήσει ποτέ οὔτε τόν εἶδα ποτέ: «κἀγώ οὐκ ἤδειν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν» (ἄρα τοῦ μιλοῦσε ὁ Θεός): «Ἐφ' ὃν ἂν ἴδης τό Πνεῦμα καταβαῖνον καί μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν» (ὁ Μεσσίας) «ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Κἀγώ» (πράγματι) «ἐώρακα, καί μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ» (Ιωάν. 1, 33-34).

Ἡ πηγὴ τοῦ κύρους

Ὁ Μέγας Κήρυκας τῆς μετανοίας, λοιπόν, ἦταν μέγας στό κύρος καί τὴν ἐπιρροή γιατί ἦταν μέγας στὴν ταπεινώση, γιατί ἦταν μέγας στὴν ἀκτιμοσύνη, μέγας στὴν ἄσκησι, μέγας στὴν κοινωνία τοῦ Θεοῦ, στή θεοπτία καί ἀξιώθηκε νά ἀγγίξει τόν Θεό (τί ἄραγε θά ἔζησε τότε!).

Αὐτός ὁ μέγας, πού δέν ζοῦσε μέ τούς ἀνθρώπους ἀλλὰ μέ τόν Θεό στὴν ἀπέραντη ἔρημο, κάτω ἀπὸ τόν ἀπέραντο οὐρανό, μέ τὴν ὑπογάλαξη ἀστρική λάμψη, μέσα στὴν ἀπέραντη ἡσυχία, στὴν ὁλονύκτια διάπτωρη προσευχή του συναντοῦσε τόν ἄπειρο Θεό καί γέμιζε ἀπὸ ἐμπειρίες θεϊκές. Μποροῦσε νά λέει πειστικά στοὺς ἀνθρώπους: ἐγώ τόν εἶδα, ἐγώ τόν ἀγγίξα, ἐγώ τόν ἔζησα, ἐγώ γέμισα ἀπὸ τόν Θεό.

Καί συνέχισε: «Μετανοεῖτε· ἦγγικεν γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 3, 2). «Ποιῖσατε οὖν καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας» (Λουκ. 3, 8) καί μὴ νομίζετε ὅτι θά σωθεῖτε ἐπειδὴ εἴστε κατὰ σάρκα ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ.

Μιλοῦσε λοιπόν ὁ Ἅγιος μέ τό λαμπρό καί πάντα καθαρό παράδειγμά του καί τὴν ἁγιοπνευματοκίνητη ἐμπειρία καί θεοπτία του, γιὰ αὐτό καί ἐνῶ ἦταν αὐστηρός, τό πλημμυρισμένο ἀπὸ χάρη καί φωτισμό Θεοῦ κήρυγμά του ἀλλὰ καί ἡ μεγάλη ἀγάπη του τόν ἔκαναν ἀποδεκτό ἀπὸ τούς ποικιλώνυμους ἀκροατές του.

Ἐφαρμογὴ στὴ σύγχρονη ἐποχὴ

Ἐάν κάποιος ἀπὸ ἐμᾶς βρίσκεται σέ θέση εὐθύνης ὡς γονιός, δάσκαλος, καθηγητής, κατηχητής, κληρικός, πνευματικός, ἅς καθρεπτίσει τώρα τὴν ἁμαρτωλὴ ζωὴ του στὴν πεντακάθαρη ζωὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη γιὰ νά ἐρμηνεύσει γιατί τό δικό του «κήρυγμα» ἔχει πενυχρά ἢ καί ἀρνητικά ἀποτελέσματα.

Ἄς κάνουμε τώρα ἓνα χρονικό ἄλμα δύο χιλιάδων ἐτῶν καί ἅς φέρουμε στὴν ἐποχὴ μας τόν Ἅγιο Ἰωάννη.

Δέν θά σχολιάσουμε τί θά ἔλεγε στούς πολεμοχαρεῖς καί αἰμοσταγεῖς ἡγέτες τοῦ κόσμου, οὔτε στούς ἄνομους νομοθέτες τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, οὔτε στούς ἄδικους ἐκμεταλλευτές μεγιστᾶνες τοῦ πλούτου καί τῆς «νόμιμης» ἀπάτης.

Ἄς δοῦμε τί θά ἔλεγε σέ ἐμᾶς τούς Χριστιανούς τοῦ «γλυκοῦ νεροῦ», τῆς Ἐκκλησίας.

Τό μήνυμά του στούς σύγχρονους Χριστιανούς

Σέ ἐμᾶς θά ἔλεγε: ἐπειδή κάνετε τούς Χριστιανούς, ντύνεστε Χριστιανοί, πηγαίνετε συχνά στήν Ἐκκλησία, τηρεῖτε τίς νηστεῖες τῶν τροφῶν, κάνετε προσκυνήματα ἱερά, ἀκόμη κι ἐπειδή μετέχετε τακτικά, ἄψυχα ὅμως στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, δέν σημαίνει καί ὅτι ἔχετε γεμίσει ἀπό τόν Χριστό.

Ἡ πόρτα τῆς καρδιάς μας στόν Χριστό, τόν Σωτῆρα ὅλου τοῦ κόσμου, ἀλλά καί τόν προσωπικό Σωτῆρα τοῦ καθενός ἀνοίγει, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀξιώθῃ μετά ἀπό πόνο, κόπο, ἐπίμονη προσευχή, ἀνυπόκριτη καί ὀλοκάρδια ὑπακοή, νά δεῖ, νά ἀναγνωρίσει, νά ὁμολογήσει καί νά ἀπορρῆφῃ τά χάλια του καί τήν ἀθλιότητά του. Τότε πέφτει στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ ὅπως συνέβανε τότε στόν Ἰορδάνη ποταμό, πού ἔπεφταν στήν ἀγκαλιά τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστοῦ.

Τό ἄν εἶσαι Χριστιανός δέν πιστοποιεῖται μέ ἓνα πιστοποιητικό ἀπό τό ληξιαρχεῖο ἢ τήν Ἐκκλησία, δέν ἀποδεικνύεται μέ ἐξωτερικές τυπικές πράξεις ἢ μέ τά καλά λόγια τῶν εὐμετάβολων ἀνθρώπων, ἀλλά μέ τόν βαθμό τῆς ριζικῆς μετανοίας ὅπως αὐτή πού ἔδειξαν οἱ μαθητές τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου καί γι' αὐτό ἀξιώθηκαν νά γίνουν καί μαθητές τοῦ εὐρύτερου ἢ στενότερου κύκλου τοῦ Κυρίου.

Ἡ πρόκληση τοῦ ἀληθινοῦ κηρύγματος

Ποιός σήμερα ἀπό ἐμᾶς θά πήγαινε σέ ἓνα κήρυγμα καί, ἐνῶ εἶναι εὐνυπόληπτος πολίτης στήν κοινωνία, στήν ἐργασία του, στό πανεπιστήμιο καί στήν Ἐκκλησία ἀκόμη, θά ἀνεχόταν νά τόν μαστιγώνει δημόσια ὁ κήρυκας καί νά τοῦ λέει ὅτι εἶναι γέννημα ἑχιδνας καί ἀπόγονος ἑχιδνῶν; Τήν ὀχιά πού εἶναι τό πιό φαρμακερό θηρίο, πού ὅταν πρόκειται νά γεννηθῇ, τρώει τήν κοιλιά τῆς μάνας της καί τήν θανατώνει;

Ποιός κρατικός ἀξιωματοῦχος ἢ, πολύ περισσότερο, ἐκκλησιαστικός, δικαστικός, οἰκονομικός θά δεχόταν τήν δημόσια ἐπιτίμηση τοῦ σύγχρονου Ἰωάννου καί μετά θά ἐξομολογεῖτο δημοσίως τά σφάλματά του;

Ἡ εὐκολία τῆς χάριτος

Εὐτυχῶς ἀπὸ τότε πού ταπεινώθηκε καὶ βαπτίστηκε ὁ ἀναμάρτητος Χριστός, τόσο τὸ εἰσαγωγικὸ βάπτισμα στὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ ὅσο καὶ τὸ δευτέρου βάπτισμα, ἡ ἱερὴ ἐξομολόγησις, εἶναι πιὸ εὐκόλα, πιὸ προσιτά, πιὸ βατά, πολὺ πιὸ ἀποτελεσματικά!

Γιατί τώρα κερδίζουμε μέ μιά μικρή ταπείνωση τὴν τέλεια ἄφεσις, ἐνῶ τότε μέ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη οἱ ἄνθρωποι λάμβαναν μέ μεγάλη ταπείνωση ὅχι τὴν ἄφεσις ἀλλὰ τὴν ἔντονη αἴσθησις τῆς ἀναγκαιότητας τοῦ Λυτρωτῆ Μεσσία Χριστοῦ!

Πόσο θὰ θέλαμε νὰ εἴμαστε μαθητὲς τοῦ ἀνεπανάληπτου Δασκάλου τῆς Ἐρήμου!

Πόσο θὰ θέλαμε νὰ ζούσαμε στή Βάπτισις τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ!

Ὁ Κύριος ἐπαίνεσε μοναδικά τὸν Ἅγιο Ἰωάννη καὶ εἶπε ὅτι εἶναι ὁ ἀνώτερος ἄνθρωπος τῆς πρὸ Χριστοῦ ἐποχῆς. Ὅμως, προσέθεσε ἀμέσως ὅτι καὶ τὸ ταπεινότερο μέλος τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ ἅποια χαρισματίων, δικαιοματίων καὶ σωτηριώδους γνώσεως εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνώτερο ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη (Ματθ. 11, 11).

Τώρα ἐμεῖς μπορούμε νὰ βαπτιζόμαστε ὅποτε θέλουμε μέσα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί» (Ματθ. 3, 11) ὅπως διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, τοῦ ὁποίου ἅς ἔχουμε τὴν Ἁγία Εὐχὴ του!